

SIBENIK, 28. PROSINCA 1964.
BROJ 640—41 GODINA XIII
List izlazi svake srijede — Uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ul. Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 * Rukopisi se ne vraćaju

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara — Izdaje Novinsko-izdavačko poduzeće «Štampa» Šibenik — Direktor MARKO JURKOVIĆ — Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-1-8 * Telefon štamparije 22-28 i 29-53

Svim radnim
ljudima i kolektivima
socijalističke Jugoslavije

želimo

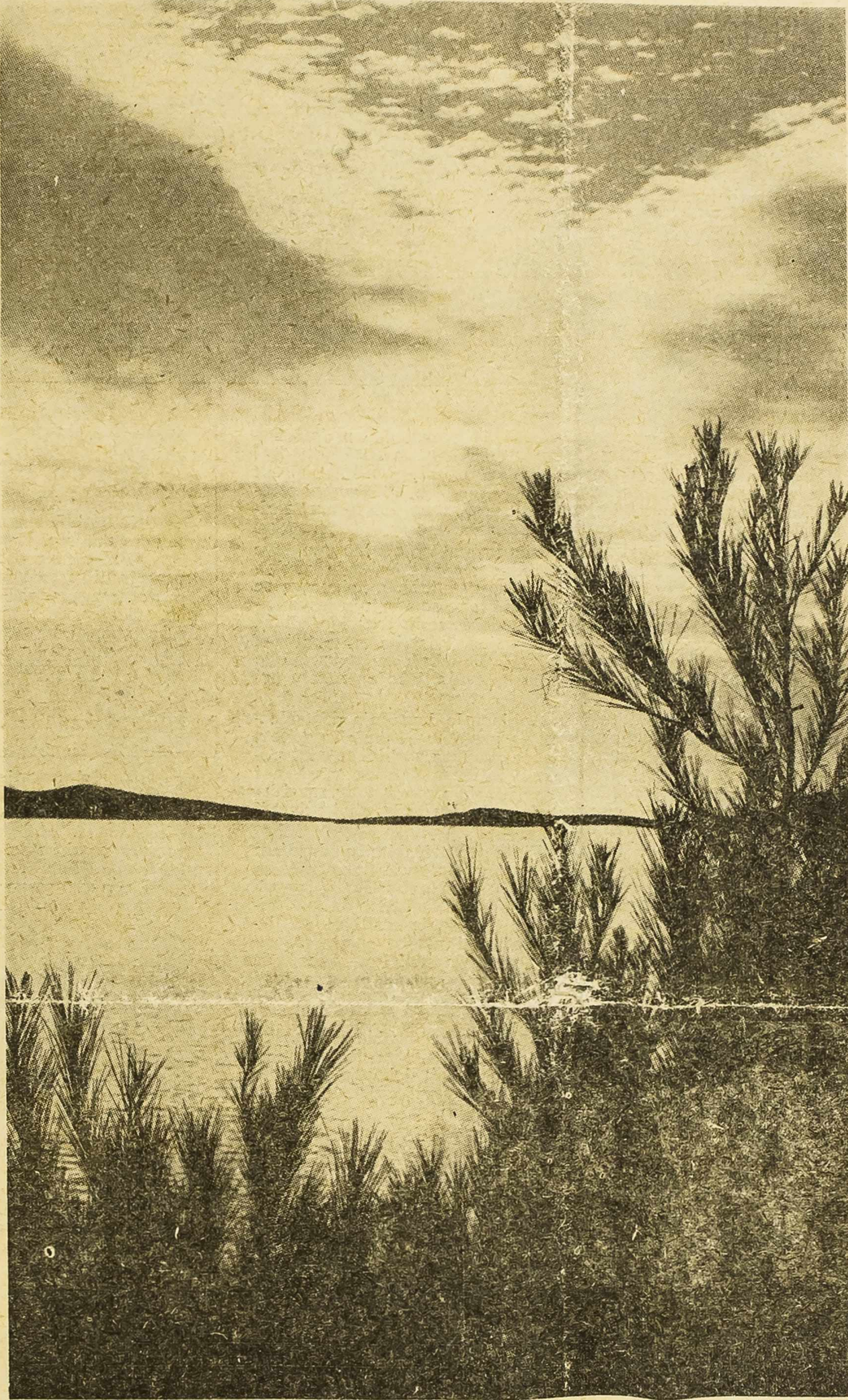
Sretnu Novu
1965. godinu

i ugodne
novogodišnje
praznike

Vojna koračnica

Naprijed stupaj, Armijo,
Moćna, silna, jaka,
Nek se trese zemlja
Od smjelih koraka.
Barjak nosi TITO
Vedra čela, smjela,
Socijalizmu vodi
Gradove i sela.
Čvrsto sjedinio
Sve naše narode,
Vodio kroz borbu
Do časne slobode.
Sloboda si draga,
Domovino, mati!
Stecenu slobodu
Znat ćemo čuvati.
Naša mlada srca
Ko čelik su zbita,
Uz tebe, rođena,
i uz našeg TITA.

Drago Stupin

Piše: potpukovnik Jovo Kačar

POVODOM 23-GODISNJICE JNA

Čuvar naše sigurnosti

Jugoslavenska Narodna armija, jedan od svijetlih simbola naše revolucije, stvarana i razvijana kao oružana snaga naroda Jugoslavije u borbi za nacionalno i socijalno oslobođenje, slavi još jedan rođendan.

Historija JNA potpuno je nova, bez ikakvog naslijeđa, i počinje od onoga presudnog trenutka kada su se naši narodi latili oružja i odlučno, na čelu sa drugom Titom i KPJ, krenuli u neravnopravnu borbu.

Od malih partizanskih odreda, u teškoj četvorogodišnjoj borbi, izrasla je snažna revolucionarna narodna vojska, koja je oslobodila zemlju, pobijedivši neprijatelja u jednom od najtežih ratova koje poznaje historija naših naroda. Nije moglo ništa, pa čak i pomanjkanje oružja i opreme, da zaustavi borbu revolucije u njihovu pobjedonosnom ходу. «Naša armija — rekao je drug Tito — stvarala se na privremenoj oslobođenoj i okupiranoj teritoriji, u dubokoj pozadini tzv. »hitlerovske tvrđave«, bez ikakvih fabrika, oružja i municije, bez magacina i rezervi hrane i ratne opreme, bez ičije materijalne pomoći, bilo sa koje strane».

Nadahnuti jedinstvom i drugarstvom, pripadnici naše armije bili su najveća snaga KPJ u borbi za stvaranje i kovanje bratstva i jedinstva. Narodna armija, u čije su se redove svrstavali, zajedno se borili i ginuli sinovi i kćeri naših naroda, bila je i ostat će simbol toga bratstva i jedinstva.

Armija je, s ciljem zaštite narodnih interesa i tekovina ostvarenih u oružanoj i revolucionarnoj borbi i u poslijeratnoj izgradnji nastavila da njeguje i razvija sve osobine narodno-revolucionarne vojske i da jača svoju udarnu moć. Danas je JNA snažna suvremena oružana sila, pouzdan čuvar sigurnosti i napretka nove jugoslavenske socijalističke države. Ona je u vrijeme mira ostala nerazdvojni dio naroda u njegovim naporima za socijalističku izgradnju u našoj zemlji i u borbi za mir u svijetu.

Na putu do dosadašnjeg stupnja organiziranosti i borbene spremnosti, JNA je postepeno izgradila svoju organizaciju, svoje oblike unutrašnjeg života i odnosa, svoj sistem čuvene i odgajanja, koji najbolje odgovaraju njenome socijalističkom karakteru. U tome ima najpotpuniju podršku svih naših naroda i osjeća posebnu brigu svoga vrhovnog komandanta, maršala Tita, pod čijim se neprekidnim rukovodstvom u minule 23 godine razvila u današnju snažnu i suvremenu oružanu snagu jugoslavenskih naroda.

JNA je od prvih dana svoga postojanja učestvovala, neposredno i posredno, u izgradnji državne zajednice. Narodni karakter Armije i njeno mjesto u našem društvu predjeluju aktivan odnos njenih pripadnika prema cjelokupnom životu naše društvene zajednice. Pripadnici Armije učestvuju u radu organa narodne vlasti, društvenih i političkih organizacija, u ekonomskoj izgradnji i drugim manifestacijama društveno-političkog života zemlje. Armija je učestvovala u izgradnji ključnih objekata industrije, puteva, željezničkih pruga, komunalnih objekata — na svim gradilištima na kojima se vodila bitka za obnovu i izgradnju zemlje, ili na kojima je trebalo sačuvati imovinu, živote i zdravlje stanovnika.

Dvadeset i treća godišnjica JNA proslavlja se neposredno nakon održanog VIII kongresa SKJ, koji su svi pripadnici Armije dočekali uz naročito intenzivnu i plodnu aktivnost. »Pretkongresna aktivnost — rekao je general Gošnjak — obuhvatala je ne samo članove Saveza komunista, već i sve pripadnike Armije, sve vojne kolektive».

Svi pripadnici Armije prihvaćaju u potpunosti sve zaključke VIII kongresa SKJ, kao i zadatke koji se pred njih postavljaju, uz obećanje da će, kao i uvijek do sada, biti u stanju da ih izvrše.

Ogledalo

Čestitanja

Svima čitaocima: čestitam!

Da ja ne bih sada birao formulaciju kako i na koji način uputiti čestitke, neka svaki od čitalaca izabare po sistemu samoposluge jednu od ovih:

Sve najbolje u 1965!
Mnogo sreće!
Sretna Nova godina!
I tako dalje...

Mislim da drukčijih tekstova nećete dobiti ni na dopisnicama ni na vizit-kartama.

Ipak, dozvolite da uz ovo konvencionalno čestitanje putem »Ogledala« uputim i nekoliko specijalnih želja:

Našoj omladini (a kome ću ako ne njoj) želim da 1965. dobije onaj svoj dom što se godinama gradi. U pogledu kulturno-zabavnog života ne želim joj ništa specijalno, jer ne bi bilo pošteno zbog ostalih građana koji su u istoj situaciji... Svjeđeno nešto intenzivnije zabave bi trebalo, ali to omladina može i sama.

»Rivijeri« želim gubitaka u manjoj mjeri! (Nisam ni znao da imam smisla za pisanje stihova). E, pa kad sam već to konstatirao, onda želim i šibenskim mladim piscima makar dvije književne večeri u Novoj godini. Da mladih pjesnika ima u našem gradu, potvrdio nam je prilog našeg lista »Mladi«, u kojemu surađuje plejada mladih pisaca.

A tebi, samče, želim da dobiješ garsonijeru. Ne bi ti tako nešto zaželio ni brat rođeni. Eto, vidiš koliko sam »laba«! Ako već nema izgleda za garsonijeru, onda neka ti dadu sobicu u hotelu za samce koji će se izgraditi u 1965. (možda 1. aprila).

Starim curama želim da se već u prvom mjesecu Nove godine udaju, makar za starog povratnika i njegove »bratke«.

Poduzeću »Cistoća« ne želim ništa naročito, ali zato građanima želim da im grad bude čišći.

Skromne su sve moje želje. Još jednom svima skupa: Čestitam! Sretno! Mnogo sreće! I tako dalje.

MARIN

KOLEKTIV NIP

„ŠTAMPA“
ŠIBENIK

REDAKCIJA

i ŠIBENSKOG
LISTA

žele

SRETNU
NOVU
GODINU

1
9
6
5

Ovih dana uz našu obalu

BILI SU RIBARI - I OSTALI RIBARI

Ne možemo prigovoriti našim nastojanjima da u turističkoj sezoni privučemo goste, među ostalim i našim raritetima vezanim za pomorstvo, lov i ribolov. Drugo je pitanje, što im tu zaista možemo pružiti, a ono treće, što zapravo pružamo.

Obilazeći područje naše obale ovoga ljeta, nismo se mogli otići utisku da se među mnogim ljudima naprosto uvrijedila navika da nešto reklamiraju, bez čvrstog nastojanja da stvarno

dadu nešto što bi se moglo prezentirati. I kao u pravilu, to su obično oni koje i ne žive stvarno čvrsto vezani uz more ili s njim. Vidjeli smo, naravno, dobar broj izuzetaka. Bilo je slučajeva u kojima smo primijetili dosta od onoga originalnoga primorskog duha i mentaliteta. Čak i ovih zimskih dana mogli smo, putujući ovim područjem, vidjeti dosta detalja, koji su dio jednoga mozaika, život ljudi primorskih krajeva.

Tipična ribarska idila uz našu obalu (Slika 1). Motiv mnogo puta prikazan i u radovima umjetnika. Takav se stvarno doima, gledajući ga kroz okno automobila koji se načas zastavi: zelena borovina kroz koju se vidi mirno modro mo-

re, što bi se, da nije ono nekoliko otočića, stopilo sa istom bojom neba. Ribarska lada privezana uz hrid. Ribar nagnut nad mrežom. Ljepota dostojna divljenja. Romantika kojoj načas podlijezemo.

No, priđimo bliže (Slika 2). Vidimo detalj jednog života vezanog za more. Za ono što more daje ljudima. Upoznao sam starijeg ribara Stipu i njegova druga Marijana. Lovili su meke za noćni veliki lov. Vilika mreža je već nekoliko sati u moru iz koje oni vade sitne »uzorke«.

— Evo vidite! — rekao je Marijan. Ni ovoga sitniša nema uvijek dovoljno. Inače u ovim uvalama kod Primoštena ima dobre plave i bijele ribe.

Obojica love još od malih nogu. Očevi, pa čak i djedovi — bili su im ribari!

Konačno, na otoku Krapnju susreo sam i jednoga od veterana ronilaca Jerka Tanfara (Slika 3) kojemu je ronilački posao bilo zanimanje punih 36 godina.

— U mojoj porodici bilo je petoro braće i tri setre, kaže Jerko Tanfara. Život nam je bio takav da je deset barila grožđa, 20 litara ulja i 20 kilograma smokava bilo često sve ono što smo preko godine imali. Ribari li smo, ali smo bili gladni. U mornarici sam 1927. u Tivtu završio ronilački kurs, a 1929. god. otišao sam u Argentinu. Vratio sam se 1936. sagradio kuću i o-

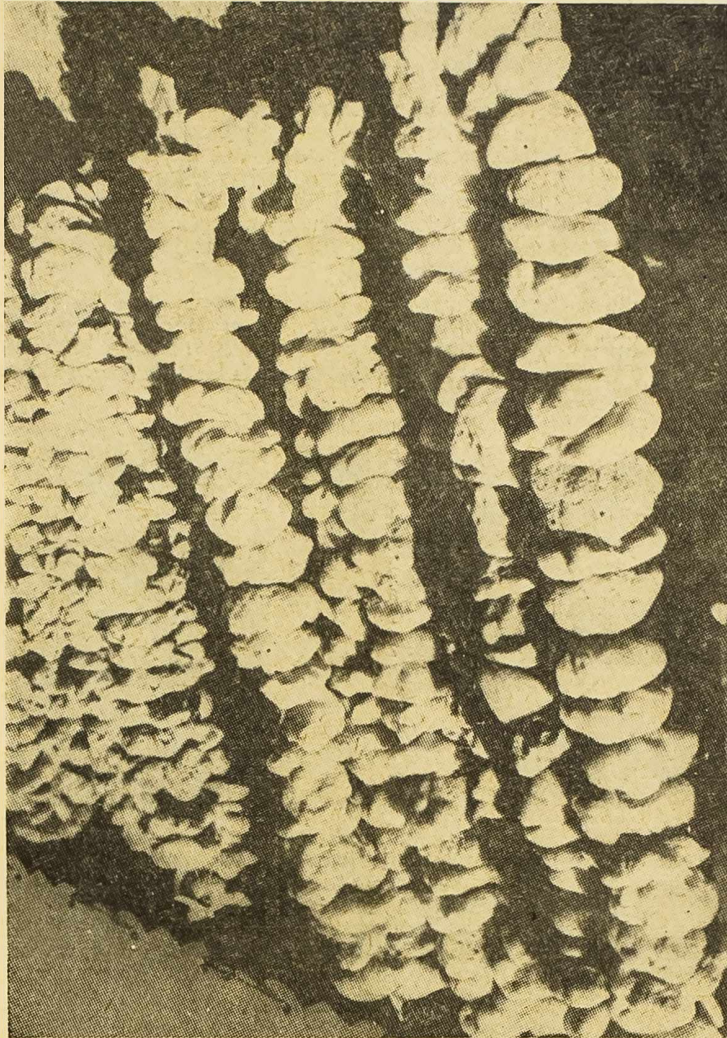
ženio se. U Americi sam stalno radio kao ronilac.

Bio sam u Buenos Airesu i drugdje. Nakon povratka u zemlju, radio sam kao ronilac sve do 1962. godine. Danas, kada sam penzioner, osjećam posljedice toga dugogodišnjeg rada pod vodom. Svi oni koji rone u ranoj mladosti, osjećaju to kasnije i te kako dobro.

Zamolili smo ga da nam ispriča koji uzbudjivi događaj što se zbio pod vodom.

— Da, sjetio se odmah stari ronilac — bilo je to u Mandalini, 1928. godine, na mjestu gdje su stajali razarači. Dizalica je podizala »bovu«, a ja sam

pod vodom obilazio lance kojima je ona bila pričvršćena. Jedno je uže skliznulo i ja sam nekako bio odbačen na dno. Sva je sreća bila da je dolje bio mulj. Davao sam signale opasnosti, ali me nisu razumjeli. Dubina je bila 31 metar, ronilačka cijev se zaplela, pa su je morali presjeći. Ostao sam bez zraka. Jedva su me izvukli na površinu, gotovo u posljednji čas. Na pitanje: kako danas živi? odgovorio je: »Živim sa svojom porodicom i imam svoju kuću. Jedan sin mi završava ekonomsku školu, a drugi je mornar. U glavnom dobro nam je.«

U Krapnju, na otoku spužava (Slika 3), vidio sam rad nekoliko žena u rafineriji. Proizvodnja spužava, stara više od 2 stoljeća, danas stagnira. Nitko se na Jadranu, osim Krapljana, ne bavi tim poslom. O spužvarstvu, uz koje je usko povezana profesija, ronilaca, vrijedi da zabilježimo nešto više. Spužvarstvo na otoku, kako ove godine, tako i u perspektivi, nema izgleda da će se uspješnije razvijati. Nema mladih ronilaca, koji bi zamijenili one starije. I sadašnji propisi ne pogoduju da se ronici regrutiraju iz pomoćnika ronilaca, tj. moraju da ispunjavaju i neke druge uvjete (jedan izučeni zanat, itd.). Naša obala je, osim toga, osobito na malim dubinama već dosta izlovljena, što se tiče spužava. Sada, ako se hoće doprijeti do kvalitetne spužve, treba roniti na dubini od 40 do 60 metara. To je veoma težak i naporan posao. Reprodukcijski materijal za preradu, te materijal za ulov spužava toliko je poskupio da su troškovi proizvodnje po-

rasli daleko više nego što bi se mogla podići cijena spužvi. U prošloj godini ulovljeno je nešto ispod 4000 kilograma spužava, dok se u ovoj godini ta količina bitno manja za 10 posto. Cijena na vanjskom tržištu kreće se od 10 do 30 dolara, ali je i kod nas spužva traženi artikl, osobito u keramičkoj industriji, industriji guma i obuće, namještaja itd. Izlaz iz sadašnje situacije bit će, možda, u tome da se organizira lov po Sredozemlju, uz obaice Afrike. Tako bi se lov na području Jadrana na nekoliko godina prekinuo — da spužve miruju i porastu.

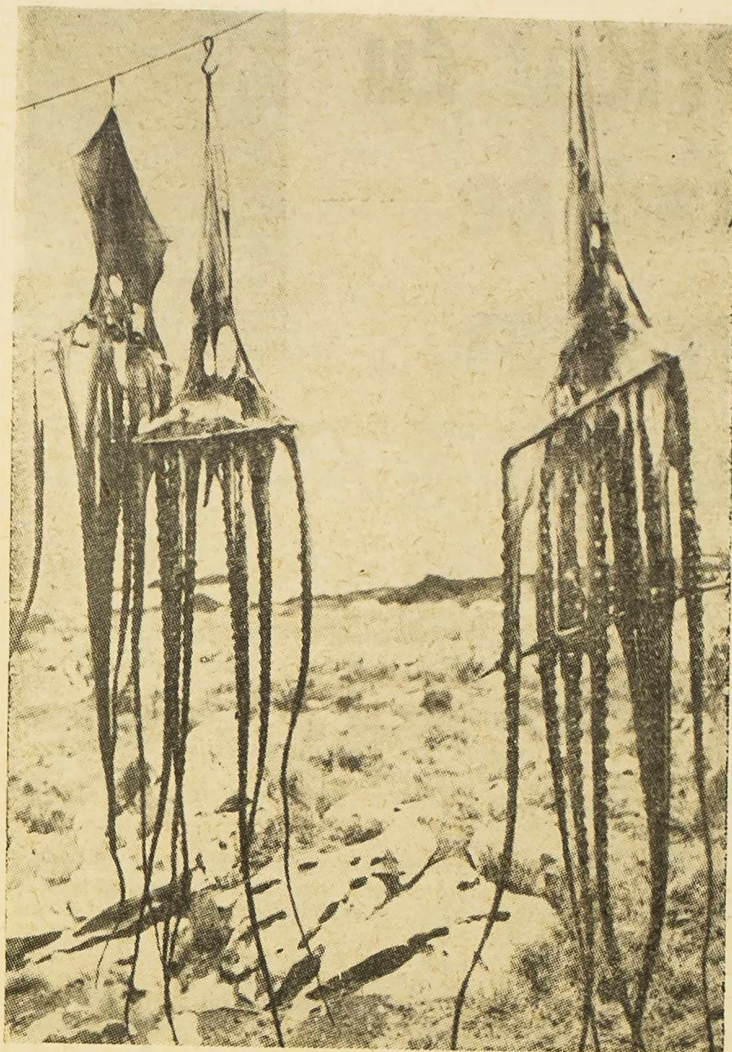
U toku su mjere preko »Kornat - eksporta« iz Zagreba, koji je stupio u kontakt s vladama nekih afričkih zemalja. Kada će to biti ostvareno, nije poznato, ali će Krapljani opet morati da potraže druge vode za ulov spužava, svakako, uz drugačiju organiziraju i zamisao nego što je to bilo prije nekoliko godina, kada je takav pothvat završio neuspjehom.

Na jednom drugom mjestu, na sasvim suprotnoj strani, kod Prosike, upoznao sam nekoliko ljudi (Slika 5) koji gotovo čitav svoj život ne napuštaju ovaj »osamljeni« kraj. Oni su, možda, zanimljivi već i po činjenici što su u isto vrijeme i »slatkovodni« i »morski« ribari.

Tu, na uskom, kanalu, prokopanom za regulaciju jezera Vrana, smjestile su se njihove stare kamene kuće. U sezoni, kad riba u većim količinama pristiže iz velikih jezera prema moru i kad se hvata u dva akumulaciona bazena, ti ribari zaista imaju posla. S tog mjesta otprema se

svježa riba u mnoge krajeve naše zemlje. Naprotiv, kad je ribolovna sezona na moru, izidu sa svojim brodovima tamo pod otok Murter da love plavu ribu. Ponekad ih možete vidjeti kako uskim čamcima krstare jezerom i mjesto ribe love divlje patke, liske i ostalu divljač. Ako ste dobre sreće, možete dogoditi da u jedno od kuća s pocrnelim kaminima budete posluženi dobrom ribarskom zakuskom, koja je, osim toga i prilično jeftina. I to ne samo ljeti nego i zimi, kada je mala gostionica kraj ceste zatvorena.

Kornati su daleko. Osobito sada — zimi. Međutim, ljudi onamo odlaze i u sadašnje vrijeme, iako ne »radi sporta«. To je svakodnevni posao i rad ribara s otoka Murtera. Na Kornatima, tamo na otoku Zaključju, postoji otkupna stanica, gdje se sklanjaju ribari za vrijeme odmora i nevremena. Pusto mjesto, gdje se čuje samo gukanje galebova.

Ove sušene hobotnice (Slika

6), koje vjetar nekako sablasno njiše, kao da cvile - pomičući se na svojim kukama po metalnoj žici. No, one su omiljena zimska hrana ribara, koje se, osim toga, veoma lako priprema. To jelo nismo, naravno, vidjeli ni u jednom jelovniku naše ugostiteljske mreže. Možda ga nema i zato — što jelo nije odviše mekano...

Tekst i snimci: J. Celar

Glava kuće brodi nošena naslijeđenim nemirom

Mnogi od nas poznaju otok Zlarin, ali ipak: to je otok sa 1.000 stanovnika, brdovit, naselje je ravno kao dlan, područje sa 7 km², omeđeno bistrim, a naročito čistim i slanim morem. Preko ljeta se naročito osjeća miris toga mora, pomiješan sa šumom tamarisa.

Zlarin, poznat opjevani Zlarin i njegove žene, čiji život počinje u ranim jutarnjim satima do smirenja dana. Prirodan hod daje im posebnu čar, zahvaljujući starim običajima nošenja na glavi. Zlarinske žene iz naraštaja u naraštaj obavljaju sve poslove, uključujući tu i obradu polja, kao i manualne radove. U toplim ljetnim poslijepodnevima satima vide se pred kućom, pred i pletu za zimu.

Ne stide se zlarinske žene nikakvog rada i nije im težak.

Muškarci radije plove dalekim morima, a prije rata iselili su u druge kontinente. One malo škrte zemlje nije bilo dovoljno za opstanak na otoku.

Novo doba prodrlo je i do njih. Stari žitelji se pomalo još drže starih principa i nerado prihvaćaju novo, ali u mnogim kućama pored kamina stoji bijeli električni štednjak.

Zlarinjani su danas zaposleni u gradu, ostali (rijetki) bave se ribolovom, neki studiraju. Ima ih svugdje.

Ljeti je Zlarin put turista. Do listopada, za još preostalih sunčanih dana, stalno nadolaze veće organizirane grupe Austrijanaca, a zatim Zlarin ostaje tih i ponosan na svome vlastitom području, neometan više ni od koga. Ostaju ti ljudi, najviše žene sa svojim malim radostima i brigama. »Glava kuće« kroz zimu brodi nošena naslijeđenim nemirom vrludanja, ili se zaposli u kojem gradu Amerike.

Ranije je bio običaj — ostajati van zemlje više od četrdeset godina. Žene nisu mogle, a neke ni htjele da slijede za »glavama kuće«. A zatim, nošeni nostalgijom, vraćaju se ljudi da prožive kraj svoje starosti među svojim, na sačuvanom ognjištu.

Neki su teškim i dugogodišnjim radom zaradili dobre pare, čak i zavidnu penziju, ali po povratku, iscrpljeni teškim radom u tuđini, kratko uživaju plodove svoga rada.

Pomažu povratnici svoje selo novčano, savjetima; boli ih ako se nešto može napraviti, a nije napravljeno. A zamjeraka pomalo ima, npr. pekara (ah, ta pekara!), o kojoj se godinama govori, zatim mlijeko, koje nikome i ne pada napamet, osim konzerviranog, jer u Hotelu, kad tražite mlijeko, osoblje vam vrlo ljubazno ponudi »ono u prahu«. Bistra starica Zlarinka, koja je cijeli život bila i »muž i žena« u kući, čudi se šta je to jogurt. Ona poznaje samo sirenje.

Zlarin, koji je udaljen od grada samo 3,5 milje, nekad je vrlo dalek. A ni prijevoz nije baš jeftin, ali o tome je mnogo već bilo pisano. Mislim da je važnije što djeca Zlarina nisu čula za lutkarsko kazalište. Nikad nisu vidjela lutku koja pored dobrog animatora može dočarati igru iz onih priča koje oni dobro poznaju. A s malo volje sve bi se to lako dalo urediti. Kazalište mladih, gostuje po svim okolnim mjestima, a Zlarin nema pogodne prostorije.

Stranci pozdravljaju Zlarinke na odlasku na našem materinjem jeziku:

— Zdravo ostajte, vrijedne Zlarinske žene, i zdravo da si ljepi, svježi Zlarine! I vraćaju se ponovo!

M. Luša

Petar Bilušić rođen je 1904. u Zatonu. Bavi se književnošću od 1935. godine, kad je objavio svoju prvu pjesmu u časopisu «Krug». Otada neprestano pjesme i pripovijetke za djecu, pa je tako objavio deset zbirki priča i pjesama, te zbirku pjesama «Grad na moru». U rukopisu ima još nekoliko zbirki pjesama i pripovijedaka za odrasle.

VOZnja AUTOBUSOM

Na drumovima znakove pazi, jer posuda vrebaju putokazi. Ondje krivina, duga, duga... Pazi na vlak, pruga, pruga! Vozi lijevo, ostavi mjesta... Oprez! — Oprez, srušena cesta! Uspori vožnju, most, rijeka... a s onu stranu okuka čeka! Zatim strmina, motor bez šuma i mrtav zeko na sredini drumu.

Drago Stupin rođen je u Prvić Luci. Pjesme je počeo pisati još za vrijeme rata. Objavljivao ih je u «Slogi» i drugdje. Napisao je i poemu u desetercu o našoj revoluciji (oko 900 strofa). Pjeva o Titu, Nazoru, Loli, Cika Janku, Končaru i drugim revolucionarima, a piše i pjesme za djecu.

ZABA I LASTA

U bari se često kupala stalno krekće. — Sta je reći, mila lasto, Da ja nemam sreće? Oh, da imam, ko' što i ti, Ta lagana krila, Letjela bih danju, noću Gdje b' me volja bila. Nato će joj brzo lasta: — To moguće nije. Zasrami se sura zaba, Pod vodu se skriva.

JOS SAM MALENA

Ja sam još malena, Ne poznajem slova, Ali će vam reći Nešto pjesma ova. U šetnju me vodi Svagoga dana mama, Drži me za ruku Da ne lutam sama. Tata mi je kupio Bebu i kolica, Dobila sam na dar Zeku od mog strana. Kad pođem u školu, Kupit će mi knjige, Učit ću dobro — Budite bez brige.

Krivolovci

Suma je bila zavijena snijegom. Izgladnjele životinje i promrle ptice nisu više bile u stanju da se zaštite od hladnih vjetrova koji raznosiše snježne nanose na sve strane, zasijajući snježnim prahom duplja, plotove i pukotine stijena. Samo sredinom dana ukazao bi se svijetao žuti krug oko Sunca, da bi se odmah zatim sve pretvorilo u neku ljepljivu masu punu zaleđenih zvjezdica i kružica. No, ma kako zima bila jaka i strašna, škole su ipak radile redovito kao i drugih dana, daci se žurili kroz snježne nanose ispraćeni urlicima vjetra i bezgraničnim rojevima blještavih pahulja, nailazeći posvuda na promrle ptice koje su tražile spasa u blizini ljudskih naselja; u stogovima sijena i potkovnjima staja i potleuška, dočekujući djecu kao svoje velike prijatelje... Ali — i neke dječake kao svoje prognoioce koji uživaju u malim pakostima. I dok su ekipe za spasavanje radile, raznoseći po obližnjoj šumi kušne mrve, prosao i kućice za sklonište od nevremena, dotle su pojedinci razmješćali svoje otrovne zamke, mame i lijevak, kako bi što više štete učinili svojim malim prijateljima, koji su uvijek bili spremni da ih razvesele divnom pjesmom posvećenom suncu. Među daccima najviše se isticao «sedmaš» Marko Putnik, koji je poduzimao odvojene akcije u šumi kroz koju sve vraćao

Slavuj i puž

— Zašto spavaš, pužu, Ti sunce ne vidiš, Pruži malo glavu Nemoj da se stidiš. Izadi iz kuće I prozrači stan, Mnogo ti je prlja Zar te nije sram? Dođi k meni u goste Ja živim na grani U momje je gnijezdu Toplije neg' lani. Živjet ćemo skupa Da ne budem sam, Tako ćemo zimski prespavati san. — Tvoj stan kisne, šuti Nevaljanče mali; Kad dođe zima, gdje Gdje bismo mi stali.

Izbor pjesama Tri novogodišnja praznika

NOC

Od lišća je vjetar napravio sviralu i s njome u šumi nestao. Već je i noć savila krila, a svirkom nije prestao. Svirao je, svirao bez uzbuđenja i prilaz šumi branio. Svirao je i svirao bez odobrenja i svirkom tišinu ranio. Srebrni Mjesec pospanim okom na čudnu se svirku smiješio. Napokon zađe za plavi oblak da bi se svirke riješio. Zatim je munia od zbirke oblaka isplela kišnu spiralu i negdje na jug ponese sobom i vjetar — i divnu sviralu.

BIJELI LEPTIRI

Bezbroj ih, bezbroj ima na našim krovovima. Odakle dolaze — ti neznani bijeli kristali, ti tihi putnici — mali? Ura Za male bijele leptire! — Ura za njihove bijele šešire! Noć je — i tiho je, i sve je tiše. U goste nam dolaze bijeli leptiri — i sve ih je više — i sve ih je više.

SREBRNI POTOČIC

Srebrni potočić stvara čuda između starih vrha — krivuda. Zatim produži preko njihva — kao srebrna pruga — živa. Prate ga ptice, pozdravlja rijeka: »Zdravo putniče izdaleka!« Donosiš li nam novost koju? Da li su zečevi svi na broju? Napoji konja — a ratar reče: »Evo ga, djeco, teče, teče...« Može i lice da se mije — i žedan jelen da ga pije. I krene dalje kroz zemlju meku da se ulije u svoju rijeku.

Petar Bilušić

BURA

»Huhu-hu, huhu-hu« — kroz dimnjak nam se bura ruga. »Ja sam ovdje, ja sam ovdje umjesto luckastog juga! Djeco, rukavice navucite. Djeco, šubare natucite... Huhu-hu... Sve se tresle. Huhu-hu... Čuvajte se, čuvajte se!

1945. MATE LOKAS, SLUŽBENIK:

— Još nezaliječen od povreda zadobivenih u ranijim borbama na području između Zagreba i Bjelovara (nalazio sam se u sastavu IV brigade VII banijske divizije), u noći od Stare na Novu godinu prebacivao sam se zajedno s grupom boraca i predstavnik ZAVNOH-a sa teritorija Podgarića nedaleko Cazme u pravcu Banije, gdje je operirala moja jedinica. Krenuli smo oko 11 sati navečer. Put je bio veoma težak. Jaka hladnoća i mećava otežavali su nam pješačenje. Trebalo je prijeći željezničku prugu koja je inače bila osigurana od strane neprijateljskih vojnika. Budući da smo prethodno bili primijećeni, te noći nismo se uspjeli probiti prema odredištu i ujutro oko 2 sata, upravo na Novu 1945. godinu, bili smo prisiljeni da se istim putem vratimo. U Cazmu, koja se nalazila u rukama narodnooslobodilačke vojske, stigao sam u ranim jutarnjim satima, a zatim pod stalnim udarom mitraljeske i minobacačke vatre, dospio sam u bolnicu Podgarić. Za vrijeme višesatnog pješačenja, po jakom nevremenu i hladnoći, dobio sam upalu još jedinog zdravog oka (drugo oko izgubio sam u ranijim borbama). U bolnici sam se zadržao nekoliko dana, a zatim se priključio svojoj jedinici, koja je operirala između Gline i Topuskog.

1955. ANTE SKELIN, KINO-OPERATER:

Svaka godina nosi u sebi nešto novo, nove nade i želje. To je priča o dočeku Nove 1955. godine. Na okupu je bila grupa dvadesetogodišnjaka sa dobro pripremljenim programom. U rane večernje sate, uoči Nove godine, našli smo se u stanu jednog prijatelja i da ovdjekovječimo taj dan našeg susreta dogovorili smo se da zajedno pođemo do najbližeg fotografa. Svaki je od nas uzeo po jedan kuhinjski predmet. Naime, prema ranijem dogovoru, svaki je od nas imao udjela u pripremanju jela. Nakon što je prvi pripremio jelo, došao je red na drugoga, trećega, itd. U međuvremenu ostali su nastavljali priču o dočeku prijašnjih novih godina. Pošto je manikalo žensko društvo, zato smo se pobrinuli kod susjeda, zamolvši da se priključe nama. Stimung je bio sve bolji. Uz muziku i ples razmjenjali smo mišljenja i poznanstva, i interes pojedinaca da to poznanstvo zadrže. Ono nije bilo uzalud. Dvojica iz moje grupe sklonila su, malo kasnije, brak. To veče ostat će mojim drugovima u dugom sjećanju. Veselje je nastavljeno i izvan kuće, na ulici, i trajalo je do jutra.

1965. ŠARIĆ BOSKO, DIPLOMIRANI EKONOMIST:

— Svake godine pa i ove doček Nove godine provest ću zajedno sa starijima u zgradi u kojoj stanujem. Ovdje živi devet obitelji sa oko 36 članova. Vrlo jednostavno se pripreмимо ti, gotovo svaka obitelj kiti jelku, a domaćice spremne kolače kojih bude u izobilju. Tada obično Novu godinu dočekamo u jednom od stanova, a zatim redom u svakom stanu se zadržavamo izvjesno vrijeme uz pjesmu i pričanje dosjetki i doživljaja. Ove godine prvi put doček i rasonoda bit će još sve svečaniji, jer imamo u zgradi dva televizora, tako da ćemo dobar dio vremena te noći provesti gledajući domaći televizijski program. Obično se zadržavamo u takvom raspoloženju do 3 ili 4 sata ujutro. Svakako će najveće raspoloženje uslijediti u času prijelaza Stare u Nove godinu, kada ćemo uz stisak ruku i čestitanja zaželjati jedan drugome, sve najbolje u nastupajućoj godini.

Sutradan na Novu godinu namjeravam sa članovima svoje porodice poći na izlet u jedno od mjesta u okolici grada.

1964. u brojkama

MATIČNI URED: Na teritoriji Šibenika rođeno je 1114 djece, muških 565, ženskih 549. Od ukupnog broja rođenih na grad otpada 400 djece. U istom razdoblju sklopljeno je 240 brakova, dok je umrlo 287 građana. DUHAN: Šibenčani su popušili 60 milijuna komada raznih cigareta, ili blizu 3 milijuna kutija. Mjesečni utrošak iznosi 5 milijuna cigareta ili 249 tisuća kutija, dok se dnevno popuše 166 tisuća komada cigareta ili 8300 kutija. Iz tih podatka proizlazi da po jednom stanovniku dnevno otpada 5,5 komada cigareta. Građani su, prema tome, u dim pretvorili blizu 300 milijuna dinara! LUTRIJA, LOTO I SPORTSKA PROGNOZA: Građani su u ovoj godini ostavili na blagajni filijale Jugoslavenske lutrije oko 21 milijun i 600 tisuća dinara. U isto vrijeme građanima je povraćeno 12 milijuna. Najveći dobitak na Sportskoj prognozi iznosio je milijun i 300 tisuća dinara. BELETRISTIKA: U knjižari »Vladimir Nazor« prodano je knjiga domaćih i stranih pisaca u vrijednosti od 28 milijuna dinara. Toliko je ostavljeno na blagajni i u 1963. godini. KINO-POSJETIOCI: U trima kinematografima prikazano je 1886 predstava, koje je gledalo 524 tisuće osoba. Najveći posjet zabilježen je u siječnju — 58.155, a najmanji u kolovozu

— 28.860 osoba. Tokom godine svaki stanovnik Šibenika gledao je 17 predstava. KRUH: Možda malo koji grad na Jadranu troši toliko kruha koliko Šibenik. Dnevna proizvodnja ovog artikla iznosi 12,5 tisuća kilograma. Mjesečno se pojede 375 tisuća, a godišnje 4,5 milijuna kilograma kruha. Nešto ispod pola kilograma otpada dnevno po jednom stanovniku. MESO I RIBA: U prodavaonicama »Mesoprometa« kuplje-

no je u ovoj godini milijun i 80 tisuća svježeg mesa, što je za oko deset posto manje nego li prošle godine. Dnevna potrošnja mesa iznosi oko tri tisuće kilograma. U 1964. godini prodano je na ribarnici blizu 90 tisuća kilograma razne ribe. STAMPA: Za više desetaka tisuća primjeraka dnevne, tjedne i ostale štampe građani su u ovoj godini izdali oko 70 milijuna dinara. Od toga najviše za »Vjesnikova« izdanja, »Slobodnu Dalmaciju« i »Borbu«.

mi, još nisu obišli zamke... Pećina nije bila daleko. Pozurio je sa svojim knjigama i preostalim kućicama, koje je uz put vješao o stakbah stari hrastova. Na ulazu u pećinu ugleda svježe tragove dječjih nogu, koji su išli u samu pećinu. »Ma tko bi to mogao biti?« — pomisli dječak, ustuknuvši. »Tko se usuduje ulaziti u šumu zavijasnju snijegom, koga vjetar raznosi na sve strane? Kakva ga mržnja tjera ovdje?« Vjerojatno se radi o nekom beskućniku koji je zalutao u šumi, koristeći se prećecom. No, svjejedno, hajde da provjerimo tko se to ovdje skriva? Stupajući oprezno, korak po korak, dječak se dolabi do vrata pećine. Zatim se izduži naprijed, da privikne oči na polutamu. Prikradajući se pažljivo, učini još dva koraka naprijed, a zatim još dva. Sada je gotovo mogao vidjeti pećinu do samog dna. Ućini mu se da vidi nešto skupčano oko nekoliko ugaraka vatre — koja se pomalo gasila. Zatim produži naprijed, bez straha. Istovremeno osjetiti miris rakiije koji ga je draškao za nosnice. »Otkuda u pećini miris rakiije?« — pomisli. »Tko ovdje pije rakiiju?« No, ma koliko nastojao nečemu se dosjetiti, ništa korisna nije sebi mogao objasniti. Kad bi bio u pitanju odrastao čovjek, moglo bi se zaključiti da je rakiiju donio sobom. Ali ovak... Hm, da, ovdje se nalazi i flaša koja, po svojoj prilici, u sebi skriva jednu istinu... Dakle, šifra se nalazi u flaši... Sada Marko Putnik pride

- iz starog šibenika - iz starog šibenika - Dojve »osvete« Jurja Dalmatinca

900-ti imendan Šibenika

Na pomolu nam je velika proslava — devetstogodišnjica prvog spominjanja imena Šibenik. Premda se računa da je Šibenik star najmanje tisuću godina, potvrde u prilog tome nemamo, pošto su u više navrata od požara stradali stari dokumenti u kojima bi bilo govora o tome. Kako se danas smatra, najstariji spomen Šibenika jeste onaj iz godine 1066. Dokument koji govori o tome je darovnica kralja Krešimira, kojom on samostanu Svete Marije u Zadru daje »kraljevsku slobodu«. Ta je darovnica izdana u Šibeniku, ali se ni ona nije sačuvala u originalu, već u prijepisu, u tzv. »Kartularu Svete Marije« — preteći današnjega »djelovodnog protokola«, u kome se nalaze popisani svi važniji spisi značajni za dotični samostan.

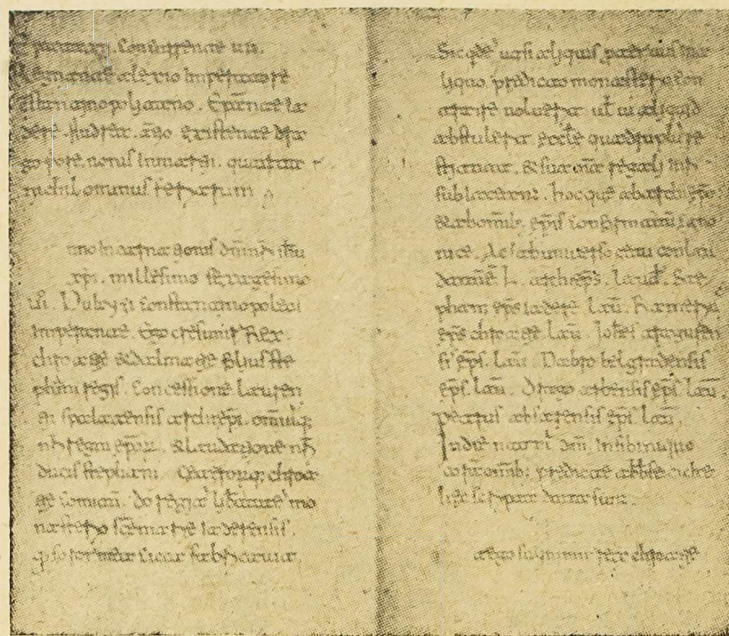
Kako je riječ o dokumentu od izuzetnoga značaja za šibensku povijest, donosimo ga u foto-kopiji i u prijevodu na naš jezik.

DA LI JE GRAD I PRIJE POSTOJAO?

Iz toga je dokumenta vidljivo da je u Šibeniku boravio hrvatski kralj Petar Krešimir IV (1058—1074), zajedno za Hercegom Stjepanom, te velikašima hrvatskog kraljevstva i sa gotovo svim crkvenim poglavarima Hrvatske ondašnjeg vremena. Kako je to bilo na sam Božić, taj najveći crkveni i državni praznik srednjega vijeka, očito je da se moralo raditi o nekom vrlo krupnom događaju u državi, jer su biskupi i sam nadbiskup splitski nastupili svoje biskupije i sakupili se u Šibeniku. Koji su tome bili razlozi, nije nam poznato, ali je sigurno da je samo izdavanje darovnice spomenutom samostanu Svete Marije u Zadru bio uzgredan posao, jer se zbog te sitnice ne bi toga dana crkveni poglavari sastajali u Šibeniku.

Grad je morao biti dovoljno velik da bi udomio navedenu vlastel, a morao je biti i dobro utvrđen, iz razloga sigurnosti za jednoga državnog suverena i njegovu pratnju. Iz toga proizlazi da je Šibenik kudikamo stariji od dana izdavanja te isprave, koja nam daje samo »terminus post quem non«, tj. vrijeme u koje je grad najkasnije postojao, dok o ranijem terminu možemo samo naslućivati, jer su propali dokumenti, kojih je svakako moralo biti.

Ipak nam je ta isprava vrlo značajna, pošto se u njoj prvi put u povijesti spominje ŠIBENIK, jedini slavenski grad na Jadranskoj obali, koga su podigli Hrvati na »čistom« terenu, a ne na ostacima grčko-rimskih naseobina kao što je to slučaj sa ostalim

dalmatinskim gradovima.

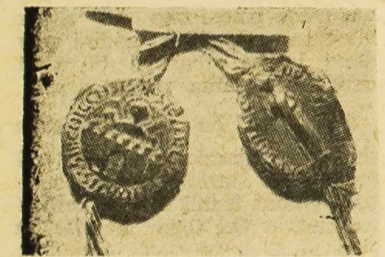
Dakle, doskora ćemo slaviti devetstogodišnjicu prvoga spomena imena Šibenik, a ne devetstogodišnjicu njegova postanka, kako se to može čuti od neupućenih, čak i pročitati u člancima neupućenih novinara.

PRIVEOD:

Godine utjelovljenja gospodina našega Isusa Krista tisuću i šesdeset šeste, dok je u Carigradu vladao Duka. Ja Krešimir, kralj Hrvatske i Dalmacije, sin Stjepana kralja, s dopuštenjem splitskog nadbiskupa Lovre, svih biskupa našeg kraljevstva, te uz suglasnost našeg Hercega Stjepana i ostalih plemića Hrvatske, dajem kraljevsku slobodu samostanu Svete Marije u Zadru kog je osnovala moja sestra Čika. Ako bi neki drznik želio nauditi spomenutom samostanu, ili silom nešto odnijeti, neka crkvi četvorstruko nadoknadi, a sve njegovo pod kraljev sud potpadne. Nadbiskup i svi biskupi jednoglasno ovo potvrđiše i svi praznaše. Lovro, nadbiskup, hvalim. Stjepan, zadarski biskup, hvalim. Rajnerije, biskup Hrvatske, hvalim. Ivan, biskup trogirski, hvalim. Dabro, biogradski biskup, hvalim. Drago, rapski biskup, hvalim. Petar, osorski biskup, hvalim. Na dan rođenja gospodnjega, u Šibeniku, pred svima i spomenutom opaticom Čikom, ova isprava je dana.

NAJSTARIJI PEČAT ŠIBENSKE KOMUNE

Srednjovjekovna šibenska »snažna autonomna komuna, sa vlastitim teritorijem, zakonodavstvom, upravom i sudstvom, koja kao republika sklapa političke i trgovačke ugovore sa sebi ravnima i izvan granica hrvatsko-ugarske državne zajednice« ne zadovoljavala se samostalnošću samo u političkom pogledu već se nastojalo osamostaliti i u crkvenim poslovima, želeći postati neovisnom o tro-

Na slici: Najstariji šibenski pečati; lijevo pečat šibenske komune iz 1255. godine.

girsom biskupu pod čiju je jurisdikciju potpadala. U tim nastojanjima Šibenčani ne biraju sredstva; mole, traže, biraju biskupa - samozvanca, izmišljaju nekakvoga drevnog biskupa u Morinju, šalju peticije na sve strane. Tako pišu, 18. listopada 1255. godine, prenestinskom kardinalu Stjepanu, moleći ga da intervencijom kod pape u njihovu korist. Na ispravi, koja se danas nalazi u Trogiru, više dva voštana pečata — jednog šibenskog kaptola, a drugi šibenske općine — najstariji sačuvani pečat Šibenika.

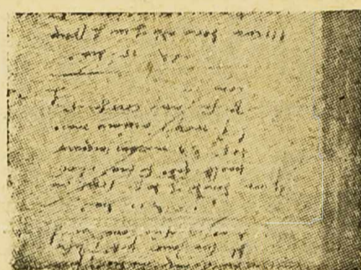
DA LI JE ŠIBENČANIN MARTIN JURJEVIĆ OTKRIVAO AMERIKU?

Stari je Šibenik, kao lučki i primorski grad, dao mnogo vrsnih pomoraca, koji su, na žalost, gotovo ostali anonimni. Vrlo je malo onih čija su imena zabilježili stari spisi, stalno uništavani nemanom vlasnika, zubom vremena ili vatrom broj-

nih požara, koji su učestalo harali ovim drevnim gradom. Jedan od rijetkih pomoraca čije nam je ime ostalo zapisano je Martin Jurjević, član bratovštine Gospe od Milosrđa (Nova Crkva).

U knjizi računa spomenute bratovštine, 1475—1493. godine, nalazi se zapis o Martinu Jurjeviću: »12. ožujka 1449. godine očitane su zadužnice za pokojnoga Martina Jurjevića koji je umro na moru Oceanu pred oko pet godina.«

Nije posve isključena mogućnost da je naš sugrađanin sudjelovao u istraživačkim putovanjima engleskih, španjolskih ili portugalskih istraživalaca koji su krajem petnaestog stoljeća naveliko ispitivali nove pomorske puteve. Možda je kao član učestvovao u ekspedicijama Giovanni-a Cabota (1445. do 1498), ili je pak plovio pod komandom slavnog istraživača XV stoljeća, Portugalca Diaza. Sporedno je čiji posadi Jurjević mogao pripadati; činjenica je da su naši pomorci naveliko

Na slici: Faksimil bilješke o Martinu Jurjeviću iz 1492. god. plovili Jadranskim i Sredozemnim morem, pa i Atlantskim oceanom o čemu nam, pored ostaloga, svjedoči i gornja notica o Martinu Jurjeviću.

Ta bilješka istodobno demantira tvrdnje pojedinaca, napr. »Jugoslavije«, turističke enciklopedije, Beograd 1958, koja navodi da je »u Kolumbovoj posadi pri otkrivanju Amerike učestvovao jedan Šibenčanin — Martin Jurjević.« Kako je Martin Jurjević mogao sa Kolumbom »otkrivati Ameriku« — 1492. godine — kad je on već pet godina bio mrtav? D.

Srijedom u 7

Javna tribina Radničkog sveučilišta
Srijeda, 30. XII — URBANIZAM I NJEGOVA PRIMJENA U ŠIBENIKU. Predavač: inž. Milorad Alić.
Dvorana DIT-a. Početak u 19 sati.

DEZURNE LJEKARNE

Do 25. XII — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.
Od 26. do 31. XII — II narodna Ulica bratstva i jedinstva.
Zabilježeno na zboru braća bloka »Grad«

KINEMATOGRAFI

•TESLA: — Premijera sovjetskog filma — VJEST POTEZ DO 29. XII
Premijera američkog filma — OPERACIJA TEROR — (30. XII do 3. I)
Francuski film — BABET IDE U RAT — (4—6. I)
•20. APRILA: — Premijera domaćeg filma — PUT OKO SVIJETA — (do 2. I)
Premijera američkog filma — RAZBIJENO OGLEDALO — (3—7. I)
•SIBENIK: — Premijera domaćeg filma — COVJEK IZ HRASTOVE SUME — (do 29. XII)
Premijera jugoslavensko-njemačkog filma — VINETO — II dio (30. XII — 4. I)
Premijera američkog filma — DJECA KAPETANA GRANTA — (5—10. I)

MATIČNI URED

ROĐENI

Ivana, Josipa i Vice Zenić; Katica, Velimira i Dragice Grozdanić; Ivica, Stjepana i Karmele Mić; Katica, Sime i Marije Aiviž; Melita, Mladena i Marije Mrša; Jadranka, Milivoja i Milke Kalanj; Anka, Jakova i Bosiljke Žaknov; Tomislav, Stanka i Marije Krnčević; Ema, Mladena i Desanke Slavica; Milan, Blaža i Stane Vrcić; Oliver, Petra i Radoslave Vrbanić; Stiv, Veljka i Anke Gilić; Katica, Ante i Ane Pačić-Karega; Boris, Milana i Zdenke Radaš; Andrijana, Miće i Anđelke Junaković; Nikola, Ivana i Janje Slamić; Aleksandar, Ilije i Milice Šimunović; Andrijana, dr Josipa i Arsenije Knežević; Jasminka, Dane i Mare Topić; Renato, Mate i Jerke Jaram; Siniša, Jakova i Olge Radović; Denis, Ivana i Anke Vuković; Zoran, Sime i Zornice Zorica; Davorka. Save i Draginje Vlačić; Zeljko, Jakova i Zorice Kundid; Mirko, Rifata i Nade Saitović; Romano, Rifata i Nade Saitović; Edi, Jerka i Marije Bumbak; Zeljko, Jelke Stojan; Petar, Jakova i Nedjeljke Alviž; Davorin, Jakova i Zorke Gojanović; Dražimir, Metoda i Marije Gović i Miodrag, Dane i Zivane Landeka.

VJENČANI

Neuman Alojzij, pomorski strojar — Grubelić Pulkerija, službenik; Domotorffy Ladislav, muzičar — Podbaj Đurđica, službenik; Pavasović Spiro, pekar

— Marušić Maša, domaćica; Perkov Ivo, električar — Sprljan Suzana, trg. pomoćnik; Jurin Ante, mašinski tehničar — Kendeš Marica, medicinska sestra; Radović Roko, konobar — Vudrag Blaženka, domaćica; Lambaša Ratko, tapetar — Guljin Mira, službenik i Juras Jos, električar — Rupić Slavka, domaćica.

UMRLI

Vulinović - Zlatan Nikiša Cedomira, 4. mjeseca; Strgačić Neda rođena Vatavuk, 50. godina; Kero Marko pok. Ivana, star 54. godine; Ivančević Ana rođena Budiša, 35. godina; Novak Ivanica rođena Vržina, stara 86. godina; Zonja Nikica Antin, 2. mjeseca; Mučić Jerko pok. Krste, star 79. godina; Bežina Ivan pok. Tome, 50. godina; Kvasina Zorka pok. Filipa, 50. godina i Livaić Tome pok. Sime, star 71. godinu.

PRIGODNA IZLOŽBA POVODOM PREDAVANJA O URBANIZMU

Povodom predavanja »Urbanizam i njegova primjena u Šibeniku«, koje će u srijedu, 30. XII održati na javnoj tribini »Srijedom u sedam« inž. Milorad Alić, predsjednik Savjeta za urbanizam Skupštine općine Šibenik, bit će organizirana i prigodna izložba na kojoj će posjetiocima predavanja biti stavljen na uvid urbanistička rješenja za Šibenik. Izložba će biti otvorena istoga dana od 18 do 19 sati.

Poduzeće za ceste Šibenik Šibenik

radnim ljudima socijalističke Jugoslavije želi mnogo uspeha u radu

u NOVOJ 1965. godini

(Nastavak sa 7. strane)

šume odlij pola rakije, a zatim »Pogledat ću kako stoji rakija u flaši.« »Ali i ja ću s tobom« — odvratit djeđ Marka Putnika. »Lakom si, pjesja dušo, a to ne vodi dobru...«

Udoše jedan za drugim. No, kad opaziše još nepogašenu vatru, nešto ih je počelo kopkati

po glavi. Lugar dohvati flašu, promućka je malo, pomiriše, a zatim lakomo povuče. »Popio si rakiju, đavolji sine, a ulio bljutavu snježnu vodu!« »Ali ja to nisam učinio« — branio se drugi. »Bez tebe nikada ne pijem. Ne, ne! To si ti sam učinio, dragi moj!« »Ja, čovjek od zakona!...«

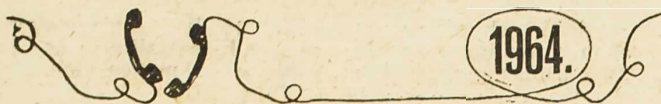
Sada više ni sami dječaci nisu mogli izdržati, već iznebuha udariše u grhotan smijeh, što ostalu dvojicu veoma zaprepasti.

— Ti li si to, djeđe! — naruga se Marko. I drug luezar kome je povjeren na čuvanje ova šuma? Baš divno.

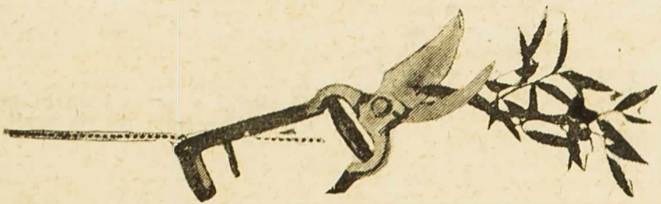
— Ha, pasji sine! — začnu se starac. Podmečeš mi vlastite zamke, a zatim u rakiju sipaš

snijeg.
— Da, sve sam to učinio, — mirmo će dječak. Još sam se koristio i s vašom lovinom. Evo zeke, ovo šljuke...
— Ovo mo to! — dreknut starac.
— Nemaš dozvole za lov, die do. A zbog lova s vršit ćeš u zatvor. Evo svjedoka. — pokaže na drugog dječaka koji se izvukao iz svoga skrovišta.
— Želiš li da te vezana dotieram u selo?! — srdito će lugar, nadignuvši pušku ramenom. Ne prije svega lovinu predaj meni...
— To mi nije ni nakraj pametii. — odvratit dječak. Vi ste obični krivolovci i ništa više.

Petar Bilušić

humor i satira - humor i satira - humor i satira - humor**U POVJERENJU**

- Odakle si ti najviše obavila privatnih razgovora u 1964?
- Ja najviše iz kancelarija općine, a ti?
- Iz poljoprivrednih zadruga.

NOVOGODIŠNJI TELEGRAM

NOZICE: Oprostite mi, gradske nasade, za nepažnju u 1964. godini.

NASADE: Hvala! Već smo takve telegrame primili od djece osnovnih škola u Šibeniku.

RAZGOVORI U KULOARIMA

BUKI: Šta ima novoga prijatelju?

LUKSI: Gospodar mi kaže da će se u 1965. godini meso prodavati bez kostiju.

BUKI: A gdje će onda s njima?

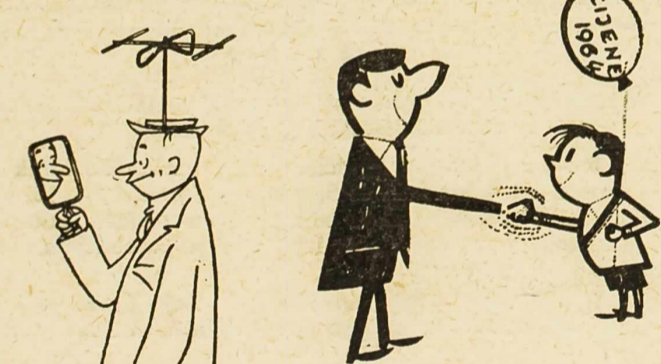
LUKSI: »Mesopromet« će ih prodavati tvornicama botuna i dentijera.

JADI »RIVIJERE«

— Jaooo! . . . Jaoo! . . . pokušaj, općino, još samo u 1965.

RESTAURACIJA KUPALISTA »JADRIJE«

— Suvremene usluge za masovni turizam u 1965. godini.

TELEVIZOR ZA SAMCE

— Nemam garsonijeru, ali imam televizor.

RASHODOVANI BALONI

— Trgovačka poduzeća: Kao poklon, primi, Ivica, ovaj balon.

Ivica: Kažu da ide Nova godina i da ih rashodujete, jer da morate nabaviti nove.

NOVOGODIŠNJE PITALICE

— Halo! Halo! O! Čuli smo da će vaša služba informacija u 1965. godini davati sve vrste informacija.

KAD ZECA MEDVJED ŠTITI I VUK GA SE PLASI

JEDAN KONOBAR KOJI JE DOBIO OTKAZ ČITA — »KOME ZVONO ZVONI«

REKLAME I OGLASI

Jedan centimetar EXTRA KALADONTA osmijeh širok OSAM centimetara.

Dva centimetra EXTRA KALODONTA . . . (izračunajte sami). Lijep ten i bijelu boju kože dobit ćete ako se kupate u našem JAVNOM KUPATILU!

Komunalno poduzeće »Čistoća«

Mijenjam ženu od 50 godina za dvije od 20. Deset godina oprastam.

Zbog povećanja životnog standarda, mijenjam stan u niskogradnji za odgovarajući u NEBODERU. (Po mogućnosti u CRVENOM).

Kako bi bilo lijepo kad bi činovnice po uredima umjesto »Dođite sutra«, govorele »Dođite večeras«.

Gdje bismo dospjeli kad bismo umjesto devizama stranu robu plaćali činovnicima.

Već deset godina gradi se nova šibenska pijaca — a to daje izgled gradu!

Ako želite dobro svojoj djeci, dajte im »LAKTOVIT«. Tako će najbolje postati LAKTASI.

NARODNE POSLOVICE U OBRADI

Tko rano rani — ostavlja ženu samu (a to je vrlo opasno). Tko tebe kamenom — ti njega kruhom (iz menze).

Tko drugom jamu kopa — sigurno radi honorarno.

Tko s vragom tikve sadi — ne zna plivati.

Nije zlato sve što sija — a »Elektra«?

Vrana vrani oči ne vadi — ako ne radi u »Mesoprometu«.

Džigerica meso nije . . . — a kost?

Na mucu se poznaju junaci — a žene na pijaci.

Dobar glas daleko čuje — a za »Čistoću« još dalje.

FILMSKI BAROMETAR

Brod koji je umro od stida — hotel »Krka«.

Džungla na asfaltu — pijaca.

Tri novčića u Fontani — plaća prosvjetnog radnika.

Do pakla i natrag — autobusom do Lozovca.

Ljeto je krivo za sve — Festival djeteta.

Neki to vole vruće — kava po kancelarijama.

Plesala je samo jedno ljeto — Poljoprivredna stanica.

Živi i mrtvi — članovi umjetničkog ansambla šibenskog Kazališta.

Pitaj bilo koju — a ako me ošamari?

Tata, mama, sluškinja i ja — ne kaže se sluškinja, nego KUCNA POMOCNICA.

NA NIVOU

U jednom poduzeću posvadiše se dva rukovodioca:

— Nisam ja s tobom kože čuvao — reče jedan.

— Nisi ni mogao kad si bio na susjednom pašnjaku — dobaci hladnokrvno drugi.

ODGOVOR JE TAČAN

— Šta znaš reći o Šibeniku? — pita nastavnik učenika.

— Trenutno se nalazi na petom mjestu, družu nastavnice!

PRISTOJNOST

— Imaš li mi posuditi 1.000 dinara?

— Nemam kod sebe.

— A kod kuće?

— Hvala na pitanju, svi su dobro!

MUDRI SAVJETI

Ako ne znate kako je izgledalo zidanje Skadra na Bojani, obiđite bivše kino »Sloboda« — ondje se gradi Omladinski dom.

Ako vam je dosadio život zbog pranja rublja, pa se mislite oženiti, ne radite to, jer PLAVI RADION PERE SAM.

Sigurno vam je poznato da je PREKO PREČE A OKOLO BLIŽE, ali ste vjerovatno zaboravili na PREPORUKU.

Kada pođu kola niza stranu, odnio je vrag šalu (između ostalog treba i kočiti), ali ste tek nastradali ako vam se dogodi DA VAM NE POĐU KOLA UZA STRANU) tko će vam onda gurati? Pogotovu ako ste navikli da drugi guraju vas).

DIJALOZI U PROLAZU

Dođe neki čovjek u papirnicu (knjižaru) i upita:

— Imate li što od klasika?

Jedna prodavačica brzo odgovori:

— Nemamo od njega više ništa, sve smo rasprodali!

PILECA POSLA

Na pijaci se srela dva pileta i jedno od njih upita:

— Je li, bogati, zašto tebe toliko cijene?

— A tko je tebi kriv da si iz Trogira . . .

DOMAĆI I STRANI LOPOVI

Nađu se na Poliani dva prijatelja, pa jedan upita:

— Di si dosad bija cilo veče?

— Gleda san »Beogradskog lopova«, veli drugi.

— E, vrag ji odnijia, šta jim treba uvoziti furešte lopove kad ne znamo ni s našim šta ćemo . . .

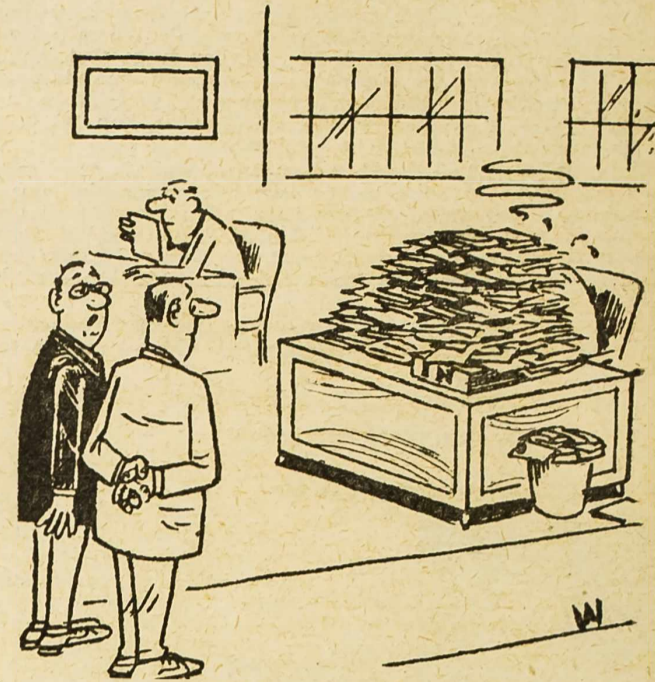
ZBORNO PJEVANJE

Neka učenica svake večeri ostajala vani do deset sati, a kad je majka pita gdje je bila, ona kaže:

— Na zbornom pjevanju . . .

Međutim, majci je to postalo sumnjivo i pošla je u »špiju«,

— Ono je tvoje zbornom pjevanje? Ono je čini mi se, u duetu . . . pa kad se mala naveče vratila, osu ti ona paljbu:

IZ BIROA ZA POSREDOVANJE RADA

Stranka: Došao sam da se prijavim.

Službenik: Za danas ništa, imamo popis nezaposlenih zbog izvještaja.

ZELJKOVA MASTA

— Tata, otkad igraš sportsku rognošu, a još ni govora o novim dječjem i omladinskim igralištima u Šibeniku?

KAD BI ZLATO BILO JAJE

PLAVINA: Uzmite naranača i limuna kad nema jaja.

KERO: Kako će biti jaja, kad nema kokoša.

KOKE: Uzđajte se vi u Veterinarsku stanicu, pa će vam i dalje biti tako.

POEZIJA I STVARNOST METAMORFOZE

Orem njivu, kopam drum. Lutam gradom — pijem rum.

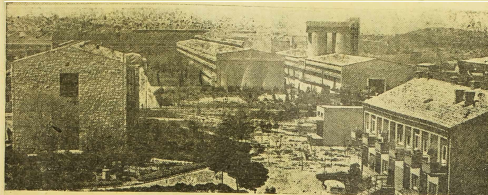
ISPOVIJESTI SIROMAHA

Penzijice nešto imam, dobri ljudi dadu para, svakog prvog jadnik primim 100.000 honorara . . .

U KARTASNICI »KRKE«

Daznajemo da se ubuduće neće moći igrati bez rukavica tipa »Gusar« ili »Kauboj«, tj. onih sa šavovima.

TVORNICA LAKIH METALA „BORIS KIDRIČ“ ŠIBENIK

- Svim radnim ljudima,
- radnim kolektivima i
- narodima SFR Jugoslavije

čestita

SRETNU NOVU GODINU

OPĆINSKA SKUPŠTINA ŠIBENIK

ž e l i

U NOVOJ 1965. GODINI

svim radnim kolektivima, ustanovama i nadležstvima, te narodima socijalističke Jugoslavije mnogo uspjeha u socijalističkoj izgradnji zemlje

- Općinski komitet SK
- Općinski odbor SSRN
- Općinski komitet Saveza omladine
- Općinsko sindikalno vijeće

ČESTITAJU

Novu 1965. godinu

SVIM NARODIMA
SOCIJALISTIČKE JUGOSLAVIJE

●
Radnim kolektivima, ustanovama i nadležstvima želimo daljnje uspjeha u socijalističkoj izgradnji

PODUZEĆE

„čistoća“ ŠIBENIK

Svim radnim kolektivima i narodima naše zemlje
čestita

NOVU 1965. GODINU

Poduzeće „Sabirač“
ŠIBENIK

Otkupljuje sve vrste industrijske robe i
plaća po najpovoljnijim cijenama

Radnim ljudima socijalističke Jugoslavije
čestita
NOVU 1965. GODINU

„IZGRADNJA“

GRAĐEVNO PODUZEĆE - ŠIBENIK

Svim radnim ljudima naše zemlje
čestita

Novu 1965. godinu

VODOVOD I KANALIZACIJA
ŠIBENIK

Svim radnim kolektivima i
narodu šibenske općine

čestita

NOVU GODINU

Kino poduzeće Šibenik

Svim radnim ljudima i kolektivima čestita

NOVU 1965. GODINU

želevći daljnje uspjehe u radu

Poduzeće „Kamenar“
ŠIBENIK

Radnim ljudima naše zemlje
čestita

Novu godinu

AUTOTRANSPORTNO
PODUZEĆE ŠIBENIK

čestita

NOVU 1965. GODINU

„KORNAT“ TRGOVAČKO
PODUZEĆE
ŠIBENIK

Radnim kolektivima i narodima
naše zemlje

u Novoj 1965. godini

želi mnogo uspjeha u radu

RIBARSKI KOMBINAT
„KORNAT“ ŠIBENIK

čestita
NOVU 1965. GODINU
i želi mnogo uspjeha u radu

TVORNICA ZA PRERADU RIBE
„DALMACIJA“ ŠIBENIK

Radnim ljudima naše zemlje

čestita

NOVU GODINU

„K R K A“
Poduzeće za promet i preradu
plodina i žitarica - Šibenik

čestita

Novu 1965. godinu

PODUZEĆE **„Revija“** ŠIBENIK

vrši sve krojačke usluge, te
izrađuje sva zašitna odijela
po najpovoljnijim cijenama

čestita

Novu 1965. godinu

TRANSJUG

međunarodno otpremništvo - filijala Šibenik

Svim radnim ljudima i svojim komitentima

želi

SRETNU NOVU GODINU

TRGOVAČKO PODUZEĆE „TKANINA” - ŠIBENIK

svim građanima i radnim ljudima čestita

→ **NOVU 1965. GODINU**

»vinoplod« vinarija šibenik

ČESTITA I ŽELI

SRETNU NOVU GODINU

„MESOPROMET”

ŠIBENIK

povodom

nove 1965. godine

želi daljnje uspjehe u radu

PODUZEĆE „ISHRANA” ŠIBENIK

želi vam **SRETNU NOVU GODINU**

Poduzeće za me-
talnu konstrukciju

POVODOM

nove godine

ŽELI VAM MNOGO USPJEHA U SOCIJALISTIČKOJ
IZGRADNJI ZEMLJE

Kapeli Bruno

brijač, Šibenik

ČESTITA

NOVU 1965. GODINU

TRGOVAČKO PODUZEĆE „SLOGA” ŠIBENIK

svim radnim kolektivima i narodima
Jugoslavije čestita

NOVU 1965. GODINU

„JADRAN”

Transportno poduzeće Šibenik

čestita

Novu godinu

želevći daljnje radne uspjehe

„Šipad”

PODUZEĆE ZA IZVOZ DRVETA SARAJEVO
— SAMOSTALNI POGON ŠIBENIK —

želi vam

SRETNU NOVU 1965. GODINU

„ZELENILA”

— KOMUNALNA USTANOVA ZA HORTIKULTURU ŠIBENIK —

čestita

Novu 1965. godinu

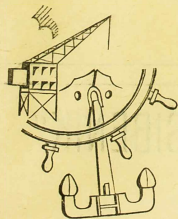
„PLAVINA”

trgovačko poduzeće Šibenik

Svim radnim kolektivima
i sindikalnim organizacijama

čestita

NOVU 1965. GODINU

Poduzeće LUKA Šibenik

Svim kolektivima i radnim ljudima naše zemlje

čestita

Novu godinu

Komunalni zavod za socijalno osiguranje

ŠIBENIK

Radnim ljudima socijalističke
Jugoslavije želi mnogo uspjeha
u radu

U NOVOJ
1965.
GODINI

Općinska skupština Drniš

čestita

Novu godinu

i želi vam daljnje
uspjehe u izgradnji
naše zemlje

»TEHNOMATERIJAL« TRGOVAČKO PODUZEĆE - ŠIBENIK

čestita

NOVU 1965. GODINU

i želi mnogo uspjeha u radu

„Elektra“ Šibenik POGON „ELEKTRODALMACIJE“ SPLIT

čestita

Novu 1965. godinu

MEDICINSKI CENTAR ŠIBENIK

POVODOM NOVE 1965. GODINE

želi radnim ljudima mnogo
uspjeha u socijalističkoj
izgradnji naše zemlje

TVORNICA ELEKTRODA I FEROLEGURA ŠIBENIK

SVIM RADNIM LJUDIMA I KOLEKTIVIMA

čestita

NOVU 1965. GODINU

OBRTHO PODUZEĆE „Dane Rončević“ ŠIBENIK

vrši u pogonima limarsko-kovačke ljevačke usluge i proizvode za građevinarstvo,
te izrađuje armature za vinarske podrumce i montažu mostovoda i vinovoda
Vršimo poslove auto-servisa

Radnim ljudima šibenske općine

želi

SRETNU NOVU GODINU

NOGOMETNI KLUB „ŠIBENIK“

ČESTITA VAM

Novu 1965. godinu